

دانشگاه مازندران

دانشکده شیمی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته شیمی تجزیه

عنوان:

بررسی اکسایش الکتروکاتالیزی و اندازه گیری ولتاومتری D - پنی سیلامین توسط فروسیانید در سطح الکترود خمیر کربن و توسط یدیدپتاسیم در سطح الکترود کربن شیشه ای در محلولهای آبی

استاد راهنما:

دکتر جهانبخش رئوف

استاد مشاور:

دکتر رضا اوچانی

دانشجو:

مهسا مجیدیان

چکیده:

در این کار تحقیقاتی تعیین D-پنی سیلامین توسط اکسایش الکتروکاتالیزی در سطح الکترود خمیرکربن در حضور واسطه گر ردوکس فروسیانید و در سطح الکترود کربن شیشه ای در حضور واسطه گر یدید پتاسیم مورد بررسی قرار گرفته است.

رفتار الکتروشیمیایی واسطه گرهای ذکر شده در محیط های آبی با روش های ولتاوتمتری چرخه ای و کرونوامپرومتری بررسی شد. اکسایش الکتروشیمیایی D-پنی سیلامین در حضور این واسطه گرها در سطح الکترود خمیرکربن و کربن شیشه ای و اثر عوامل مختلف نظیر pH محیط، سرعت روبش پتانسیل و غیره روی اکسایش الکتروکاتالیزی آن نیز مطالعه شد. نتایج نشان دادند که بهترین pH محیط برای اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین در حضور فروسیانید و یدید پتاسیم به ترتیب $pH = 7/00$ و $pH = 5/00$ می باشد و تحت این شرایط، پتانسیل اضافی به ترتیب $mV = 380$ و $mV = 220$ کاهش می یابد. جریان دماغه های اکسایش الکتروکاتالیزی در D-پنی سیلامین به غلظت آن به طور خطی وابسته می باشد که نمودار های معیارگیری در محدوده های $M = 1/0 \times 10^{-3}$ و $M = 2/0 \times 10^{-3}$ از غلظت D-پنی سیلامین در حضور فروسیانید و در محدوده های $M = 1/5 \times 10^{-3}$ و $M = 3/0 \times 10^{-3}$ به ترتیب از غلظت $M = 1/2 \times 10^{-6}$ و $M = 9/0 \times 10^{-6}$ از غلظت D-پنی سیلامین در حضور یدید پتاسیم با روش های ولتاوتمتری چرخه ای (CV) و ولتاوتمتری با پالس تفاضلی (DPV) به دست آمدند. حدود تشخیص (برمبنای δ) با استفاده از روش های CV و DPV به ترتیب در حضور فروسیانید معادل $M = 1/0 \times 10^{-5}$ و $M = 3/2 \times 10^{-6}$ و در حضور یدید پتاسیم برابر با $M = 3/0 \times 10^{-5}$ و $M = 3/48 \times 10^{-6}$ به ترتیب بدست آمدند.

همچنین، بعضی پارامترهای سیتیکی مانند ثابت سرعت واکنش کاتالیزی (k) و ضریب انتشار (D) این ترکیبات در محیط های آبی با استفاده از روش الکتروشیمیایی مختلف تعیین شدند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل اول: مقدمه
۲	فصل دوم: مبانی نظری
۵	۲-۱- فرآیندهای الکتروشیمیایی
۷	۲-۱-۱- واکنش الکتروشیمیایی ساده
۸	۲-۱-۲- الکتروکاتالیز ناهمگن
۱۰	۲-۱-۳- الکتروکاتالیز ردوکس ناهمگن
۱۰	۲-۱-۴- الکتروکاتالیز ردوکس همگن
۱۱	۲-۲- ولتاژ اضافی و انواع آن
۱۳	۲-۳- ویژگیهای مهم الکتروکاتالیست‌های واسطه‌ای
۱۳	۲-۴- واکنش‌های الکتروکاتالیز واسطه‌ای
۱۵	۲-۵- ارزیابی سیتیک واکنش‌های جفت شده کاتالیزی
۲۲	۲-۶- آزمون‌های تشخیصی برای واکنشهای الکتروکاتالیزی
۲۳	۲-۷- اهداف مطالعات الکتروشیمیایی و روش‌های آن
۲۴	۲-۸- ولتاوری چرخه‌ای
۲۷	۲-۹- نگرش سیتیکی به سیستمهای الکتروشیمیایی
۲۸	۲-۹-۱- سیستم‌های برگشت پذیر
۲۹	۲-۹-۲- سیستم‌های برگشت ناپذیر و شبیه برگشت پذیر
۳۲	۲-۱۰- مطالعه مکانیسم واکنش‌ها
۳۵	۲-۱۱- الکترودهای کربن
۳۶	۲-۱۱-۱- الکترودهای کربن شیشه‌ای
۳۷	۲-۱۱-۲- الکترود خمیر کربن
۳۹	۲-۱۱-۳- الکترودهای خمیرکربن اصلاح شده شیمیایی
۴۱	فصل سوم: بخش تجربی
۴۲	۳-۱- مواد شیمیایی
۴۲	۳-۲- بافرهای مورد استفاده برای مطالعه تأثیر pH
۴۳	۳-۳- وسایل و تجهیزات
۴۴	۴-۳- الکترودها
۴۴	۴-۴-۱- تهییه الکترود خمیر کربن اصلاح شده
۴۴	۴-۴-۲- آماده سازی الکترودکربن شیشه‌ای (GC)
۴۵	۴-۴-۳- اندازه گیری مساحت سطح الکترودکربن شیشه‌ای

- فصل چهارم: بررسی رفتار الکتروشیمیایی فروسیانید در سطح الکترود خمیر کربن**
- ۴۷- بررسی رفتار الکتروشیمیایی فروسیانید به روش ولتامتری چرخه ای
  - ۴۸- اثر سرعت روبش پتانسیل بر رفتار الکتروشیمیایی فروسیانید
  - ۴۹- اثر pH بر رفتار الکتروشیمیایی فروسیانید
  - ۵۰- بررسی رفتار الکتروشیمیایی فروسیانید به روش کرونوآمپرومتری
- فصل پنجم: بررسی اثر الکتروکاتالیزی فروسیانید بر اکسایش D-پنی سیلامین در سطح الکترود خمیر کربن**
- ۵۳- اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین توسط واسطه گر فروسیانید
  - ۵۴- تعیین pH بهینه برای الکتروکاتالیز
  - ۵۵- بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل بر اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین
  - ۵۶- بررسی اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین به وسیله روش کرونوآمپری با پله پتانسیل دوگانه
  - ۵۷- محاسبه ضریب انتقال الکترون اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامینبه کمک نمودار تاول
  - ۵۸- ارزیابی سیستیک واکنش جفت شده کاتالیزی
  - ۵۹- تعیین حد تشخیص روش
  - ۶۰- اندازه گیری D-پنی سیلامین در نمونه حقیقی به کمک روش پیشنهادی
- فصل ششم: بررسی رفتار الکتروشیمیایی یدید پتابسیم در محیط آبی**
- ۶۱- بررسی اثر pH بر رفتار الکتروشیمیایی یدید پتابسیم
  - ۶۲- بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل بر رفتار الکتروشیمیایی یدید پتابسیم
  - ۶۳- بررسی رفتار الکتروشیمیایی یدید پتابسیم به وسیله روش کرونوآمپرومتری با پله پتانسیل دوگانه
- فصل هفتم: بررسی اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین توسط یدید پتابسیم در محیط آبی**
- ۶۴- تعیین pH بهینه برای الکتروکاتالیز D-پنی سیلامین توسط یدید پتابسیم
  - ۶۵- بررسی اثر سرعت روبش پتانسیل بر اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین
  - ۶۶- مطالعه فرآیند الکتروکاتالیز اکسایش D-پنی سیلامین توسط واسطه گر یدید پتابسیم به روش کرونوآمپرومتری
  - ۶۷- ارزیابی واکنش جفت شده کاتالیزی
  - ۶۸- تعیین حد تشخیص روش تعیین حد تشخیص روش جهت اندازه گیری D-پنی سیلامین
  - ۶۹- اندازه گیری D-پنی سیلامین در نمونه حقیقی به کمک روش پیشنهادی
- فصل هشتم: نتیجه گیری کلی**
- ۷۰- نتیجه گیری کلی
  - ۷۱- پیشنهادات
- منابع**

فهرست اشکال

عنوان	صفحه
شکل ۱-۲- مدل مرز مشترک الکترود - محلول	۶
شکل ۲-۲- انواع فرایندهای الکتروشیمیایی: (a) واکنش الکتروشیمیایی ساده، (b) الکتروکاتالیز ناهمگن و (c) الکتروکاتالیز ردوکس ناهمگن	۸
شکل ۲-۳- مسیر کلی یک واکنش الکتروودی	۱۱
شکل ۴-۲- ولتا موگرام های چرخه ای محلول $C_3 = 16 \mu M$ سیتوکروم در بافرسیترات $pH = 6/3$ ، با $50 mM$ آمونیوم سیترات، (b) بعد از افزودن $100 mV.s^{-1}$ در سطح الکترودهای (III) آمونیوم سیترات، (III) آهن $M^{6+} \times 10^{-4}$	۱۴
شکل ۵-۲- A- ولتموگرام های صفحه چرخان $Ru(bpy)_3^{2+}$ در سطح الکترودهای (III) آهن $M^{6+} \times 10^{-4}$ که بصورت واسطه ای توسط لایه پلیمری پلی + $[Ru(vbpy)_3]_2$ با $\Gamma = 3.5 \times 10^{-9} mol cm^{-2}$ روی شکل ولتموگرام چرخه ای	۱۷
شکل ۶-۲- اثر پارامتر سیتنیکی k_f/a روی شکل ولتموگرام چرخه ای	۲۱
شکل ۷-۲- نمودار تغییرات پتانسیل نسبت به زمان در روش ولتمتری چرخه ای	۲۵
شکل ۸-۲- نحوه انجام ولتمتری چرخه ای با استفاده از یک سیستم سه الکتروودی	۲۷
شکل ۹-۲- ولتمتری چرخه ای C_{60} و C_{70} در محلولی از استونیتریل - تولئن	۳۰
شکل ۱۰-۲- ولتموگرام های چرخه ای برای فرایندهای ردوکس (A) برگشت ناپذیر و (B) شبیه برگشت پذیر	۳۱
شکل ۱۱-۲- ساختمان منفذ باز کربن شیشه ای مشبک	۳۷
شکل ۱-۳- A- ولتموگرامهای چرخه ای محلول پتانسیم فروسیانید $5 mM$ در پتانسیم کلراید $1 M$ در سرعتهای روش پتانسیل (a) (b)، (c)، (d)، (e) و (f) در سطح الکترود GC. (B) نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب جذر سرعت روش	۴۶
شکل ۱-۴- ولتاگرام چرخه ای محلول فروسیانید $0.5 mM$ در بافرفسفات $0.05 M$ واجد پتانسیم کلراید $0.1 M$ در سطح الکترود خمیرکربن و در سرعت روش $pH = 7/00$ $10 mV.s^{-1}$	۴۸
شکل ۲-۴- A- ولتموگرامهای چرخه ای محلول فروسیانید $0.5 mM$ در بافرفسفات $0.1 M$ (pH=7/00) واجد پتانسیم کلراید $0.1 M$ در سطح الکترود خمیرکربن در سرعتهای روش (a) (b)، (c)، (d)، (e)، (f)، (g)، (h)، (i) و (j) ۱۰۰۰ میلی ولت برثانیه.	۴۹
B- نمودار تغییرات (a) شدت جریان آندی و (b) کاتدی فروسیانید نسبت به جذر سرعت روش پتانسیل برای ولتموگرامهای چرخه ای ارائه شده در قسمت A	۵۰
شکل ۳-۴- ولتموگرامهای چرخه ای محلول فروسیانید $0.5 mM$ در سطح الکترود خمیرکربن با سرعت روش (a) (b)، (c)، (d) در pH های مختلف 4.0 ، 5.0 و 7.0 در $10 mV.s^{-1}$	۵۰
شکل ۴-۴- A- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دوگانه مربوطه به محلول فروسیانید $0.5 mM$ در بافرفسفات (pH=7/00) واجد پتانسیم کلراید $0.1 M$ و در سطح الکترود خمیرکربن ۴۰۰ میلی ولت نسبت	۵۰

به الکترود شاهد بمدت ۱۰s. B - نمودار کوتول برای اکسایش فروسیانید بر مبنای کرونوآمپروگرام ارائه شده در

۵۲

A

شکل ۵-۱- ولتاوموگرامهای چرخه ای (a) محلول با فرسفات $M_{0/1}$ واجد پتانسیم کلراید $M_{0/1}$ در سطح الکترود خمیرکربن (b) مانند a در حضور $mM_{0/5}$ -پنی سیلامین با سرعت روش 10mVs^{-1} (c) مانند (a), (d) مانند (b) در حضور $mM_{0/2}$ فروسیانید

۵۵

شکل ۵-۲- A - ولتاوموگرامهای چرخه ای فروسیانید $mM_{0/5}$ در سطح الکترود خمیرکربن با سرعت روش 10mVs^{-1} (a) در غیاب و (b) در حضور $mM_{1/5}$ -پنی سیلامین در محلولهای بافری واحد پتانسیم کلراید $M_{1/0}$ در pH های مختلف: (A) $pH=8/00$, (B) $pH=7/00$, (C) $pH=4/00$, (D) $pH=2/00$ - نمودار تغییرات جریان الکتروکاتالیزی

۵۷ - پنی سیلامین توسط فروسیانید در سطح الکترود خمیرکربن بر حسب تغییرات pH

شکل ۵-۳- A - ولتاوموگرامهای چرخه ای محلول فروسیانید $M_{0/2}$ در حضور D-پنی سیلامین $M_{0/6}$ در بافر فرسفات $M_{1/1}$ با $pH=5/00$ دارای $kCl_{0/1}$ در سرعتهای روش پتانسیل (a), (b), (c), (d), (e), (f) 100mV.s^{-1} در سطح الکترود GC-B - نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب جذر سرعت روش پتانسیل.

شکل ۵-۴- A- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دو گانه برای فروسیانید $M_{0/5}$ در بافر فرسفات $M_{1/1}$. واجد پتانسیم کلراید $M_{0/1}$ ($pH=7/00$) و در سطح الکترود خمیرکربن در حضور غلظتها (a), (b), (c), (d), (e) ۱/۰ و ۱/۶ میلی مولار D-پنی سیلامین، پله اول و دوم پتانسیل به ترتیب 400mV و 40mV ولت نسبت به الکترود شاهد بمدت ۱۰s. B- e', a' به ترتیب منحنی های تغییرات بار محاسبه شده از سطح زیرمنحنی کرونوآمپروگرامهای a و e از قسمت A بر حسب زمانهای مختلف اعمال به آندی و کاتدی

۵۹ شکل ۵-۵- نمودار تغییرات $\log I$ بر حسب t برای محلول $M_{0/5}$ فروسیانید در حضور $M_{0/2}$ فروسیانید در بافر فرسفات $M_{1/1}$ ($pH=7/00$) واجد پتانسیم کلراید $M_{0/1}$

در سطح الکترود خمیرکربن، براساس داده های ناحیه صعودی منحنی شدت جریان - پتانسیل مربوطه در سرعت روش 10mV.s^{-1}

شکل ۵-۶- نمودار تغییرات نسبت جریان کاتالیزی به جریان حد بر حسب جذر زمان، براساس داده های استخراج شده از کرونوآمپروگرامهای a و e شکل ۴-۵

شکل ۵-۷- A- ولتاوموگرامهای چرخه ای محلول فروسیانید $M_{0/5}$ در بافر فرسفات $M_{1/0}$ دارای $KCl_{0/1}$ ($pH=7/00$) و در سطح الکترود خمیرکربن، در حضور غلظتها مختلف D-پنی سیلامین (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) ۰/۱۸ میلی مولار در سرعت روش 10mV.s^{-1} - B. نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت D-پنی سیلامین

شکل ۵-۸- A - ولتاوموگرامهای پالس تفاضلی محلول فروسیانید $M_{0/5}$ در بافر فرسفات $M_{1/1}$ با $pH=7/00$ دارای $KCl_{0/1}$ در سطح الکترود خمیرکربن در حضور غلظتها متفاوت (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) ۰/۱۸ میلی مولار D-پنی سیلامین با سرعت روش 10mV.s^{-1} - B. نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب غلظت D-پنی سیلامین

شکل ۵-۹- A- ولتاوموگرامهای چرخه ای محلول فروسیانید $M_{0/5}$ در بافر فرسفات $M_{1/0}$ دارای $KCl_{0/1}$ ($pH=7/00$) و در سطح الکترود خمیرکربن، در حضور غلظتها مختلف D-پنی سیلامین (a), (b), (c)

شکل ۱-۶- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول یدید پتاسیم 0.2mM در سطح GC با سرعت روش 10mV.s^{-1} - نمودار تغییرات

جریان دماغه آندی بر حسب غلظت D- پنی سیلامین ۶۷

شکل ۱-۶- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول یدید پتاسیم 0.2mM در سطح GC با سرعت روش 10mV.s^{-1} در pH های ۲-۶ ۶۹

شکل ۲-۶-A- ولتاومگرامهای چرخه ای محلول یدید پتاسیم 0.2mM در بافرفسفات 1M با $\text{pH}=5$ دارای دارای 1M KCl در سرعت های روش a) (b) ۵، (c) ۲۰، (d) ۴۰، (e) ۸۰، (f) ۱۶۰، (g) ۳۰۰ و (h) ۵۰۰ (i) 1000mVs^{-1} در سطح الکترود GC . B- نمودارهای تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب جذر سرعت روش پتانسیل ۷۰

شکل ۳-۶-A- کرونوآمپروگرام با پله پتانسیل دوگانه محلول یدید پتاسیم 0.2mM در بافرفسفات 1M با $\text{pH}=5/00$ دارای 1M KCl در سطح الکترود GC. پله های پتانسیل اول و دوم به ترتیب 400mV و 300mV نسبت به الکترود مرجع $\text{Ag}|\text{AgCl}|K\text{Cl}_{sat}$ به مدت 10s به الکترود GC اعمال شدند. B- نمودار کوتول رسم شده با استفاده از داده های مربوط به کرونوآمپروگرام. A ۷۲

شکل ۱-۷- A'- ولتاومگرام های چرخه ای یدید پتاسیم 0.2mM در سطح الکترود GC با سرعت روش 10mVs^{-1} در غیاب و (b) در حضور پنی سیلامین 0.6mM و بافرفسفات 0.1M در pH های مختلف (A) (C) ۵، (B) ۸ و (D) ۷- نمودار تغییرات جریان الکتروکاتالیزی D- پنی سیلامین توسط یدید پتاسیم در سطح GC بر حسب تغییرات pH ۷۵

شکل ۲-۷- ولتاومگرامهای چرخه ای (a) محلول با فرفسفات 1M $\text{pH}=5/00$ دارای 1M KCl در غیاب 0.1M دارای $\text{pH}=5/00$ پنی سیلامین ، (b) در حضور (a) در حضور D- پنی سیلامین 0.6mM (c) مانند (a) در حضور یدید پتاسیم (d) مانند (a) در حضور یدید پتاسیم 0.2mM و D- پنی سیلامین 0.6mM در سرعت روش پتانسیل 10mVs^{-1} در سطح الکترود GC ۷۶

شکل ۳-۷- A - ولتاومگرامهای چرخه ای محلول یدید پتاسیم 0.2mM در حضور D- پنی سیلامین 0.6mM در بافرفسفات 0.1M $\text{pH}=5/00$ دارای 1M KCl در سرعتهای روش پتانسیل (a) ۱۰، (b) ۲۰، (c) ۴۰، (d) ۵۰ (e) 100mVs^{-1} (f) 200mVs^{-1} در سطح الکترود GC. B- نمودار تغییرات جریان دماغه آندی بر حسب جذر سرعت روش پتانسیل ۷۷

شکل ۴-۷- A- کرونوآمپروگرام های با پله دوگانه محلول یدید پتاسیم 0.5mM در بافرفسفات 0.1M در $5/00\text{pH}$ در 0.1M KCl در (p) (a) در غیاب D- پنی سیلامین و در حضور آن با غلظت (b) ۰/۲۵، (c) ۰/۵۵، (d) ۰/۹۵ (e) ۰/۰۵ (f) $2/75$ و (g) $3/25$ میلی مولار. B) نمودار شدت جریان الکترولیز نسبت به $t^{-1/2}$ (نمودار کوتول) (a) برای منحنی (a) و (b) برای منحنی (b) از کرونوآمپروگرامهای A. C) نمودار تغییرات بار-زمان (a) برای کرونوآمپروگرام های (a) و (b) برای کرونوآمپروگرامهای (b) نمود شده در حالت A. ۸۰

شکل ۵-۷- ولتاومگرام های چرخه ای محلول یدید پتاسیم 0.2mM در بافرفسفات 0.1M KCL در 0.1M در حضور D- پنی سیلامین با غلظتهای مختلف (A) (B) $0/00$ و (B) $1/00$ میلی مولار در سرعتهای روش پتانسیل متفاوت: (a) ۵، (b) ۱۰، (c) ۲۰، (d) ۴۰، (e) ۸۰، (f) ۵۰ و (g) 200mVs^{-1} ولت برثانیه در سطح الکترود GC ۸۲

شکل ۷-۶- نحوه تغییرات پارامتر سیستیکی بدون بعد (۷۷) نسبت به $\frac{1}{V}$ در غلظتها م مختلف D-پنی سیلامین
به کمک ولتاوگرامهای مربوطه

شکل ۷-۷- نمودار تغییرات مقادیر k_f بر حسب غلظت D-پنی سیلامین
با استفاده از داده های جدول (۱-۷)

شکل ۸-۷- A- ولتاوگرام چرخه ای محلول واجد پتانسیم KCl و بافرفسفات 0.1mM در غلظتها متفاوت از دی پنی سیلامین (a) در $pH=5/00$ (b، c، d، e، f، g، h) و (i) میلی مولار در سطح الکترود GC با سرعت روش پتانسیل 10 mV.s^{-1} - نمودار تغییرات

جريان دماغه آندی بر حسب غلظت D-پنی سیلامین

شکل ۹-۷- A- ولتاوگرامهای پالس تفاضلی محلول 0.2mM یدید پتانسیم در بافرفسفات 0.1mM با $pH=5/00$ دارای 1M KCl در سطح الکترود GC در حضور غلظتها متفاوت (a) (b)، (c)، (d)، (e)، (f)، (g)، (h) و (i)- نمودار تغییرات جريان دماغه آندی بر حسب غلظت D-پنی سیلامین

شکل ۱۰-۷- A- ولتاوگرام های چرخه ای محلول یدید پتانسیم 0.2mM در بافرفسفات 0.1M KCl دارای $pH=5/00$ و در سطح الکترود خمیرکربن، در حضور غلظتها م مختلف D-پنی سیلامین (a) (b)، (c)، (d)، (e)، (f)، (g)، (h) و (i) میلی مولار در سرعت روش 10 mV.s^{-1} - نمودار تغییرات جريان دماغه آندی بر حسب غلظت D-پنی سیلامین

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱-۳ - مشخصات مواد شیمیایی استفاده در این کار تحقیقاتی	۴۲
جدول ۱-۷ - پارامترهای سیتیکی بدن بعد برای واکنش بین یدید پتانسیم و D-پنی سیلامین در سرعتهای روش پتانسیلی متفاوت، برای غلظتهای متفاوت D-پنی سیلامین	۷۵

فصل اول

مقدمه

مقدمه

پنی سیلامین (۲- آمینو ۳- مرکاپتو -۳- متیل بوتانوئیک اسید) یک آمینو اسید گوگردار غیر فیزیولوژیکی است که به خانواده آمینو تیولها تعلق دارد. این ترکیب مشتقی از تحریب هیدرولیتیکی پنی سیلامین است که فعالیت انتی بیوتیکی ندارد و به دو فرم انانتیومری L و D وجود دارد که خواص سم شناسی و بیولوژیکی متفاوتی نشان می دهند. همچنین D- پنی سیلامین (S-ایزومر) از متابولیت های پنی سیلین بوده که به عنوان دارو برای درمان بیماریهای مختلف نظیر روماتیسم، بیماریهای کبد، پوستی، مسمومیت در اثر فلزات سنگین [۱] و بیماری ویلسون [۲] بکار رفته است، آمینو اسید D- پنی سیلامین بعنوان یک ماده کلیدی در توضیح ساختاری و سنتز کلی پنی سیلینهاست که در درمان دراز مدت روماتیسم بکار می رود. D- پنی سیلامین می تواند توسط فرایندهای با ایزو بوتیرالدهید، سولفور، آمونیا و سیانید هیدروژن ترکیب شود و رفتار زیست- شیمیایی D- پنی سیلامین از تشکیل شلات با یونهای فلزی سنگین، گسستگی پلهای دی سولفید و تراکم با گروههای آلدهیدی موجب شده اطلاعاتی مرتبط با خواص درمانیش تهیه شود. استفاده از پنی سیلامین می تواند نیاز به ویتامین B₆ (پیریدوکسین) را افزایش دهد، پروتئین (کلازن) تشکیل دهنده بافت‌های بدن را تقلیل دهد و سبب بازداری مغز استخوان سازی و بیماری کلیوی شود، همچنین سبب ایجاد جوش در طول دوره درمان می شود که معمولاً پس از قطع دارو از بین می رود. اندازه گیری پنی سیلامینها از اهمیت ویژهای برخوردار است. برای اندازه گیری این ترکیبات از روش‌های مختلفی نظیر کروماتوگرافی [۳]، کمی لومینسانس [۴]، فلوریمتری [۵،۶]، الکتروفورز [۷،۸] و اسپکترومتری NMR [۹] استفاده شده است. علاوه بر روش‌های ذکر شده، میتوان به روش‌های الکتروشیمیایی اشاره کرد که برای اندازه گیری پنی سیلامینها مناسب می باشند، زیرا ارزان، ساده، سریع و حساس اند. همچنین جیوه و ملعمه جیوه [۱۰،۱۱] برای تعیین ترکیبات تیولی بکار می روند، انواع مختلفی از الکترودهای

کربنی مانند کربن شیشه ای [۱۴-۱۲] ، ترکیبات کربنی [۱۵،۱۶] و خمیرهای کربن [۱۷-۱۹] بعنوان الکترودهای اصلاح شده مورد استفاده قرار می گیرند. اخیراً نانوذرات کربن با حساسیت بالا و همچنین زیست حسگرهای الکتروشیمیایی برای تعیین آنالیتهای مختلف، بکار می روند [۲۰]. کمپلکسها فلزی مانند فتالوسیانینها [۲۱] و هگزاسیانینها [۲۲] بعنوان اصلاحگرها در الکترواکسیداسیون تیولها استفاده می شوند. در این کار تحقیقاتی به دلیل اهمیت D-پنی سیلامین در نمونه های دارویی و بیولوژیکی، تعیین آن توسط دو نوع اکسایش الکتروکاتالیزی: الکتروکاتالیز همگن توسط فروسیانید در سطح الکترود خمیر کربن و توسط یدید پتابسیم در سطح الکترود کربن شیشه ای مورد بررسی قرار گرفته است. از آنجایی که این سیستمها از رفتار الکتروشیمیایی نسبتاً تند برخوردار می باشند و واکنش شیمیایی جفت شده کاتالیزی بین آنها و پنی سیلامینها دارای سرعت خوبی است، لذا از اکسایش الکتروکاتالیزی D-پنی سیلامین توسط این سیستمها برای اندازه گیری ولتاکتری این دارو استفاده گردیده است. تکنیکهای ولتاکتری چرخه ای و کرونوامپرومتری جهت بررسی مناسب بودن این واسطه گرها برای اکسایش الکتروکاتالیزی D - پنی سیلامین در محلولهای آبی با pH های مختلف استفاده شده اند.

فصل دوم

مبانی نظری

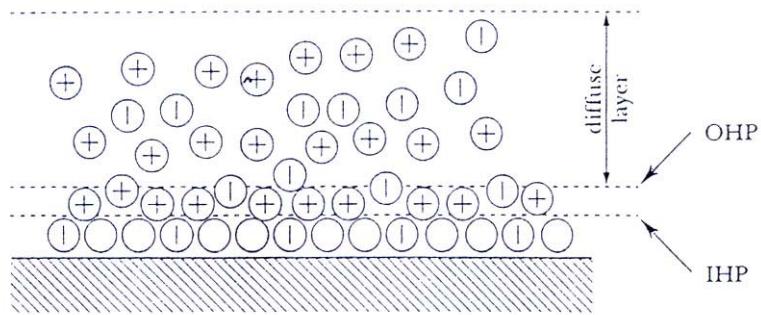
۱-۲- فرآیندهای الکتروشیمیایی

واکنش های الکتروشیمیایی، فرایندهای سطحی هستند که در مرز مشترک^۱ جامد – مایع با انتقال بار انجام می شوند. وجه مشترک فلز – الکتروولیت دارای ساختار دو لایه الکتریکی است که لایه های هلموتس نامیده می شوند. لایه ای را که مربوط به استقرار مولکولهای حلال و یونهای سولواته نشده است لایه داخلی هلمولتس(IHP)^۲ و لایه ای را که در آن یونهای سولواته شده مخالف در اثر جاذبه الکتروستاتیک قرار دارند لایه خارجی هلموتس (OHP)^۳ می نامند (شکل ۲-۱)، درواقع لایه داخلی هلمولتس همانند لایه انتشار است که فرایند انتقال بار در آن اتفاق می افتد [۲۳]. اگرچه بحث شیمی فیزیکی این انتقال بار پیچیده می باشد، اما ارائه تصویری ساده برای نمایش مسیر کلی یک واکنش الکترودی آسان است (شکل ۲-۲). فرایند الکتروشیمیایی با اعمال یک میدان پتانسیل انجام می شود که بزرگی آن معمولاً سرعت فرایند را تعیین می کند. بطور ایده آل بین جریان و پتانسیل اعمال شده یک رابطه خطی بوجود می آید. تحت این شرایط گفته می شود که سلول الکتروشیمیایی موردنظر قطبیده شده است. پس یک سلول الکتروشیمیایی قطبیده احتیاج به اعمال پتانسیلی بزرگتر از پتانسیل نظری دارد تا بتواند شدت جریان معینی را تولید نماید. یعنی در اثر قطبش، اکسایش یا کاهش گونه ها در پتانسیلی به ترتیب مثبت تر یا منفی تر از پتانسیل ترمودینامیکی پذیرفته شده اتفاق می افتد. به اختلاف میان پتانسیل ترمودینامیکی و پتانسیلی که در آن اکسایش یا کاهش گونه انجام می شود، اضافه ولتاژ می گویند [۲۳]. وجود اضافه ولتاژ را می توان با استفاده از تکنیک ولتاومتری چرخه ای به راحتی آشکار ساخت. بطوریکه

$$\text{هر گونه انحرافی از رفتار ایده آل } \Delta Ep = Epa - Epc = \frac{59}{n} mV \text{ گواهی بروجود اضافه ولتاژ خواهد بود.}$$

---

1 . Interface
2 . Inner Helmotz Plane
3 . Outer Helmotz Plane

شکل ۱-۲- مدل مرز مشترک الکترود - محلول

تعادل ایجاد شده در مرز مشترک الکترود - محلول شبیه آنچه که در یک خازن مشاهده می گردد، از نوع الکترواستاتیک است. برهمکنش های الکتروستاتیکی باعث توزیع پتانسیل و ایجاد اختلاف پتانسیل می شوند که در هنگام عبور جریان از مواد به عنوان نیروی محرکه واکنش شیمیایی عمل می کنند. با افزایش مقدار پتانسیل اعمالی بین دو الکترود، اختلاف پتانسیل در مرز مشترک افزایش می یابد. شرح ریاضی رابطه بین اختلاف پتانسیل محلول- الکترود (که تحت عنوان پتانسیل الکتروشیمیایی می شود) و چگالی جریان، اساس سینتیک الکترود است. انواع فرایندهای الکتروشیمیایی که در مرز مشترک الکترود - محلول می توانند رخ دهند به چهار دسته عمده تقسیم می شوند [۲۴]:

۱- واکنش الکتروشیمیایی ساده

۲- الکتروکاتالیز ناهمگن^۱

۳- الکتروکاتالیز ردوكس ناهمگن^۲

۴- الکتروکاتالیز ردوكس همگن^۳

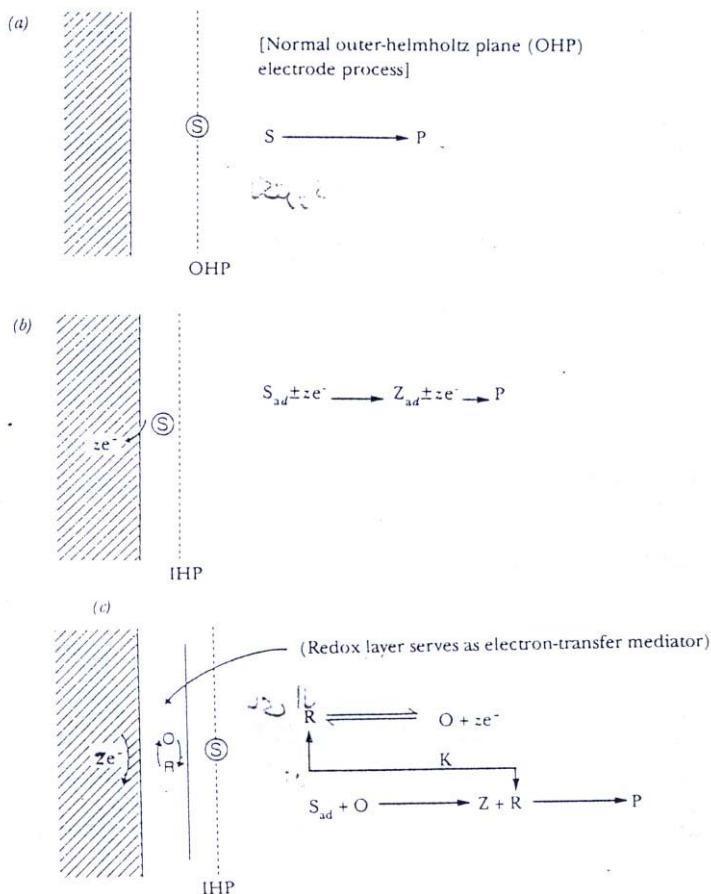
-
- 1 . Heterogenous Electrocatalysis
  - 2 . Heterogenous Redox Electrocatalysis
  - 3 . Homogenous Redox Electrocatalysis

۱-۱-۲- واکنش الکتروشیمیایی ساده

همانطوریکه از شکل (۲-۲) مشخص است، یک واکنش الکتروشیمیایی ساده وقتی رخ می دهد که یک واکنشگر با گرفتن یک الکترون از الکترود، بدون برقراری هرگونه تماس یا برهمکنش با سطح آن به محصول تبدیل شود. بنابراین، الگوی فرآیند، از نوع جهش الکترون از الکترود به گونه های واکنشگر است که در ابعاد مولکولی سطح صورت می گیرد. الکترود فقط عنوان منبع الکترون عمل می کند و تأثیری بر نوع محصول ندارد. بنابراین طبیعت محصول به گونه های واکنشگر و محلول الکتروولیت بستگی دارد. عملاً نقش الکترود در این الگو، تأثیر آن بر ساختمان لایه دو گانه است. این ساختمان به شیوه برهمکنش حلال و گونه های خنثی و یونی محلول با سطح الکترود و در نتیجه به توزیع پتانسیل در لایه دو گانه بستگی دارد. بعلاوه گونه های واکنشگر باردار در لایه دو گانه غلطی متفاوت از غلظت خود در توده محلول دارند که ناشی از میدان پتانسیل است. این پدیده به اثر لایه دو گانه معروف است. بطور کلی، این فاکتورها سبب تغییرات در ثابت سرعت واکنش های ساده در سطح مواد الکترودی متفاوت خواهد شد. فاکتور دیگری که می تواند سرعت انتقال الکترون را افزایش یا کاهش دهد، تفاوت در رفتار جذب سطحی^۱ مولکولهای خنثی و گونه های یونی غیر واکنشگر در سطوح الکتروودهای مختلف است [۲۴].

---

۱ . Adsorption

شکل ۲-۲- انواع فرایندهای الکتروشیمیایی: a) واکنش الکتروشیمیایی ساده، b) الکتروکاتالیز ناهمگن و c) الکتروکاتالیز ردoks ناهمگن

الکتروکاتالیز ردoks ناهمگن

۱-۲-۱- الکتروکاتالیز ناهمگن

در الکتروکاتالیز ناهمگن، واکنشگر (S) در سطح الکترود به طور قوی جذب سطحی می شود که این امر انرژی فعالسازی را کاهش داده و سبب می گردد که واکنش از طریق گونه های حدواتسط پیش روید.

ممکنست که بعنوان بخشی از فرایند، انتقال بار جزئی رخ دهد، اما هنگام تشکیل محصول R، آن کاملاً برگشت داده می شود. در این نوع از الکتروکاتالیز یک جریان خالص از بار الکترونی وجود

دارد. انتقال بار یک فرایند در لایه هلمولتز درونی بین گونه های جذب سطحی شده و سطح است

(شکل ۲-۲-۶).

از طریق برهمکنش با سطح الکترود، مراحل شیمیایی بهتر از مراحل الکتروشیمیایی کاتالیز می شوند. با توجه به این مطلب می توان واکنشهای الکتروشیمیایی که بوسیله گونه های جذب سطحی شده تحت تأثیر واقع می شوند را از واکنشهای الکتروکاتالیزی که در آنها حد واسطهای الکتروفعال جذب سطحی شده، بطور مستقیم وجود دارند تشخیص داد. ثابت سرعت واکنشهای الکتروکاتالیزی، با نوع الکترود (الکتروکاتالیست) مورد استفاده تغییرات وسیعی می یابد و ضرایب سینتیکی مربوطه ممکنست حتی با جنس الکترود تغییر یابند که این امر نشانگر احتمال وجود یک مکانیسم دیگر برای واکنش می باشد. این پدیده برای واکنش آزاد سازی هیدروژن مشاهده شده است که از طریق تشکیل اتمهای هیدروژن جذب سطحی شده پیش می رود.

پس، تشکیل هیدروژن یا از طریق فرایند انتقال بار حد بواسطهای جذب سطحی شده داری یونهای هیدروژن و یا از طریق یک واکنش دو مولکولی حد بواسطهای جذب سطحی شده صورت می گیرد. همچنین تشکیل هیدروژن جذب سطحی شده، عامل احیای بسیاری از گونه های آلی است. این واکنش بین هیدروژن جذب سطحی شده و مولکول آلی (احتمالاً جذب سطحی شده) رخ می دهد و فقط روی الکترودهایی که پوشش چشمگیری از اتمهای هیدروژن دارند، ممکن است. فرایند شیمیایی به صورت تنگاتنگ با هیدروژناسیون کاتالیزی ارتباط دارد و مواد مورد استفاده اغلب مشابهند. که از جمله می توان Pt, Ni, Co, Fe را نام برد. فرایند تنها به الکتروولیتهای آبی محدود نمی شود و می تواند در حللهای و الکتروولیتهای دیگر نظیر متانول یا اسید استیک رخ دهد.